

Стандарт «медоборівського» комфорту

Наталка СЕМІВОЛОС

Розповідь про санаторій «Медобори», розташований в селі Конопківка Тербовлянського району на Тернопільщині, вирішила розпочати з цьогорічних вражень відпочивальників від перебування в ньому.

Валерій АРСЕНЮК, завідувач хірургічного відділення Кам'янець-Подільської міської лікарні № 1:

«Санаторій пречудовий. Нашого з дружиною прекрасного враження про «Медобори» не зіпсували навіть люті січневі морози. У кімнаті, яку ми займали, істотно похолоднішало, але завдяки оперативності адміністрації закладу цю проблему було швидко усунуто. Дуже добре, що керівник оздоровниці знаходить час поспілкуватися з пацієнтами, уважно вислухати їх.

Коли ми перебували в санаторії, в його першому, прохідному, корпусі тривав ремонт. То в нас склалася думка, що прибиральниці трудилися там мало не цілодобово, аби звести до мінімуму незручності для відпочивальників.

Нам настільки сподобалося, що ми доплатили й продовжили термін свого перебування в оздоровниці. Як фахівець, високо оцінюю професіоналізм тутешніх лікарів, медичних сестер. Узагалі сердечність, уважність, сумлінність усього обслуговуючого персоналу – додатковий безцінний лікувальний чинник, якими природа вельми щедро обдарувала цей край».

Раїса БАГИНСЬКА, економіст (м. Київ):

«Можливо, комусь сільська локація «Медоборів» не до вподоби, а нам з чоловіком – навпаки. Місце – мало не ідеальної екологічної чистоти, повітря таке, що не надихаєшся, територія оздоровниці красива й добре доглянута. Великий плюс, що всі корпуси з'єднані галереями-переходами: після процедур не треба виходити на вулицю, аби потрапити до своєї кімнати.

Далеко не кожен санаторій може похвалитися таким розмаїттям лікувальних процедур. А місцеві синя глина, грязі, вода «жива» та «мертва», пиво- й апітерапія!.. Мені особисто «Медобори» більше підходять, ніж, скажімо, той же Сіянка чи Хмільники.

Щодо побажань на адресу адміністрації оздоровниці. Відпочивальникам, здатним заплатити за найкомфортніший номер, варто було б забезпечити поліпшене харчування, нехай і за рахунок підвищення вартості путівки: приміром, овочеві салати на вибір, йогурти... Не втримаюся й від зауваження. Загалом за досить пристойної якості страв у їдальні вони нерідко бувають холодні, бо їх ставлять на стіл не тоді, коли ти приходиш, а раніше».

Людмила ЄГОРОВА, викладач Криворізького коледжу економіки та управління ім. Вадима Гетьмана:

«Найперше моє враження від санаторію таке: тут працюють лише чемні, добросердні люди. І нічого його не зіпсувало й наприкінці. Позитивізм і толерантність обслуговуючого персоналу варті найвищої оцінки. Постійно ловила себе на бажанні зупинити головного лікаря та проспівати йому дифіраму. Не втілила свій намір у життя лише тому, що посоромилася відволікати очіль-

ника оздоровниці від нагальних справ – від ранку й нерідко до пізнього вечора він був заклопотаний. Що й не дивно, коли людина така небайдужа...

Особливу подяку керівникові санаторію хочу висловити за сильну кадрову політику: дуже грамотно дібраний колектив, працює, як годинник. Не можу назвати жодного «медоборівця», котрий був би не на своєму місці. Не на жарт вразив величезний, прямо-таки фантастичний, перелік медичних послуг і водночас виважений індивідуальний підхід лікарів до кожного пацієнта. Вони тут дуже уважні, постійно контролюють твій стан.

Дуже хотілося б, щоб цей чудовий острівець здоров'я зберігся на довгі-довгі роки. Конопківський санаторій треба захищати, не розбазарити висококваліфіковані кадри та не зіпсувати його надмірним розширенням, якщо раптом таке планується».

Василь КУРІПКА, головний інженер з експлуатації ВАТ «ЄвроТрансСервіс» (м. Санкт-Петербург, Росія):

«Сьогодні в Росії санаторіїв такого типу практично вже немає. Якщо котрась з оздоровниць і збереглася, то лише в Краснодарському краї, Кисловодську. Ну, можливо, ще на Алтаї... Але ціна путівки туди вельми «кусюча». Тому росіяни й віддають перевагу відпочинку в Туреччині, Єгипті тощо. Хоча, зрозуміло, оздоровленням там, як то кажуть, і не пахне.

Був приємно здивований, що санаторій у Конопківці не лише вижив, зберігся, а й продовжує розбудовуватися, осучаснюватися. Понад те – процвітає й допомагає багатьом людям (і не тільки з України!) поліпшувати здоров'я. При цьому, зважає, за досить помірну плату. Обов'язково приїду сюди ще не раз і неодмінно рекомендуватиму «Медобори» колегам, друзям і знайомим».

А от реакція головного лікаря санаторію «Медобори», кандидата медичних наук, заслуженого лікаря України Василя МАРТИНЮКА на ці схвальні відгуки, м'яко кажучи, збентежила. Він... засмутився.

– На мій превеликий жаль, – пояснив керівник популярної оздоровниці, – набагато частіше доводиться вислуховувати претензії та скарги від відпочивальників, а не подяки. Утім, чомусь так воно в нас усюди й заведено: не вельми поспішають поділитися добрими враженнями про санаторій. Зате про будь-які огріхи інформують головлікаря зі швидкістю мало не космічною.

– Хочете сказати, що всі зауваження пацієнтів безпідставні?

– Звісно, ні. Але ми завжди намагаємося максимально оперативно на них реагувати.

– Наведете приклади такого реагування?

– Скажімо, свого часу люди нарікали, що замало в зимово-весняний період подавали в ідальні овочів та фруктів. Нині немає жодних скарг з цього приводу.

– Напевно, «продуктовий коштик» – найбільша складова вартості путівки?

– Поміляєтеся. Річ у тім, що, скажімо, зі 100% «харчових» гривень (на 1 день) 70% ми витрачаємо безпосередньо на продукти (цікавився в інших вітчизняних санаторіях цим співвідношенням. Воно в середньому приблизно таке – 100/50. А цифра праворуч буває й іще меншою). І зважте на наше сільське розташування – якісні свіжі продукти вдається придбати дешевше.

– І відпочивальник задоволений...

– Знову помиляєтеся. Не раз і не два нам закидали відсутність «шведського столу». Люди добрі, ну не поєднаний він із дієтичним харчуванням! Не вірю я в суперсвідомість вітчизняного пацієнта, котрий вибиратиме лише здорову їжу й оптимальну її кількість.

– «Медобори», як відомо, завжди вигідно візнялися з-поміж інших українських оздоровниць демократичністю цін. І це при тому, що рівень комфортності номерів постійно підвищується.

– 1988 року, коли санаторій здали в експлуатацію, стандарти, рівень життя були геть іншими. За понад чверть століття світ дуже змінився. І те, що цілком задовольняло радянського відпочивальника (котрий, до слова, кращого тоді й не мав змоги побачити), багато в чому не задовольняє сьогоденського. Нам доводиться не лише оновлювати житловий сектор санаторію, а й міняти старі комунікації тощо. Невпинно старішає й основна лікувальна база. І, звісно, одночасно все вивести на прийнятний рівень просто нереально.

– Але ж це стосується не лише вашого санаторію. Мало не в усіх сферах нашого життя маємо постійно надолжувати соціальні стандарти цивілізованого світу...

– І на цій ниві нам усім ще працювати й працювати. У «Медоборах» намагаємося створити універсальні умови проживання. Зрозуміло, поступово. Не забувайте тільки: санаторій – не готель. В останньому людина переважно ночує, а тут перебуває мало не 4/5 усього часу доби: відпочиває після лікувальних процедур, після прийому їжі, прогулянок на свіжому повітрі тощо. Тож має бути відповідна площа (зона відпочинку, зона сну), а

також речі, які створюють додатковий комфорт, – телевізор, холодильник, електрочайник, праска, посуд тощо.

– Таких номерів в оздоровниці...

– ...принаймні вже половина. На моє переконання, зіркова класифікація санаторіям не підходить, повинна бути градація за рівнем комфортності: економ, стандарт і комфорт, що ми в себе й запроваджуємо.

– Тоді за соцстрахівськими путівками дорога до вас буде наказана?

– Зовсім ні. Ми постійно співпрацюємо з фондом соціального страхування. До слова, виграла тендер на весь 2014 рік. Отож і державним коштом у «Медоборах» можна непогано відпочити й підлікуватися. Але, ясна річ, соцстрах бере в нас найдешевші путівки – це двомісні номери з телевізором, душем, туалетом, однак без інших вигод, наявних у «стандарті» та «комфорті». До слова, «стандарт» лише на 20% дорожчий від найдешевшого.

Наша мета – передусім не заробити, а забезпечити стабільний контингент пацієнтів. Аби останніх не турбували питання проживання і харчування й вони цілком могли зосередитися на лікуванні. Наостанок в еніний раз нагадую нашим нинішнім і майбутнім пацієнтам: не влаштовуйте перегони, хто впродовж дня прийняв найбільше процедур. Ви тільки зашкодите своєму здоров'ю. І не забувайте: про нього треба дбати щодня. А санаторій – лише елемент, хоч і вельми важливий, вашого оздоровлення.

День 15 червня

Нинішнього року **День медичного працівника** припадає на 15 червня. Його святкування в третю неділю червня закріплено Указом Президента України точнісінько двадцять років тому. Тож цього річнє віншування в нашій державі людей у білих халатах (не лише лікарів, а й медсестер, фельдшерів, молодшого медичного персоналу) можна назвати ювілейним. І хоча претензій до вітчизняної медицини маємо хоч греблю гати, але водночас чимало з нас із вдячністю згадають тих, хто віддано служить збереженню найдорожчого на Землі – здоров'я людей. Будьте здорові, шановні медики! І щоб ми всі також були здорові й мали всі підстави тільки пишатися українською медициною, а не ганити її.

